

Účastníci trestného konania pred vnútroštátnym súdom

Ivo Taricco, Ezio Filippi, Isabella Leonetti, Nicola Spagnolo, Davide Salvoni, Flavio Spaccavento, Goranco Anakiev

Výrok rozsudku

1. Taká vnútroštátna právna úprava týkajúca sa premlčania trestných činov, akou je úprava tvorená článkom 160 posledným odsekom trestného zákona v znení zákona č. 251 z 5. decembra 2005 v spojení s článkom 161 tohto zákona, ktorá v rozhodnom čase, z pohľadu skutkových okolností veci samej, stanovila, že úkon, ktorý vedie k prerušeniu plynutia doby a spadá do rámca trestných stíhaní týkajúcich sa závažných podvodov v oblasti dane z pridanej hodnoty, mal za následok predĺženie doby iba o štvrtinu jej pôvodnej dĺžky, môže ohroziť splnenie záväzkov uložených členským štátom článkom 325 ods. 1 a 2 ZFEÚ, ak by táto vnútroštátna úprava v značnom počte prípadov závažných podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Európskej únie bránila uloženiu účinných a odstrašujúcich trestov, alebo pokiaľ by stanovila dlhšie premlčacie doby pre prípady podvodov poškodzujúcich finančné záujmy dotknutého členského štátu, než pre prípady podvodov poškodzujúcich finančné záujmy Európskej únie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Vnútroštátny súd je povinný poskytnúť plný účinok článku 325 ods. 1 a 2 ZFEÚ tak, že podľa potreby upustí od uplatnenia ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré by dotknutému štátu mohli brániť v dodržiavaní povinností, ktoré mu ukladá článok 325 ods. 1 a 2 ZFEÚ.
2. Taká právna úprava premlčania trestných činov spáchaných v oblasti dane z pridanej hodnoty, akou je právna úprava stanovená článkom 160 posledným odsekom trestného zákona v znení zákona č. 251 z 5. decembra 2005 v spojení s článkom 161 tohto zákona, sa nemôže posudzovať s prihliadnutím na články 101 ZFEÚ, 107 ZFEÚ a 119 ZFEÚ.

⁽¹⁾ Ú. v. EÚ C 194, 24.6.2014.

**Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 10. septembra 2015 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podala Conseil d'État – Francúzsko) – Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)/
Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie**

(Vec C-106/14) ⁽¹⁾

**(Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Životné prostredie a ochrana ľudského zdravia —
Nariadenie (ES) č. 1907/2006 (nariadenie REACH) — Článok 7 ods. 2 a článok 33 — Látky vzbudzujúce
veľké obavy, ktoré sa nachádzajú vo výrobkoch — Oznamovacia povinnosť a povinnosť informovania —
Výpočet prahovej hodnoty 0,1 % hmotnostného (w/w))**

(2015/C 363/14)

Jazyk konania: francúzština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Conseil d'État

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobcovia: Fédération des entreprises du commerce et de la distribution (FCD), Fédération des magasins de bricolage et de l'aménagement de la maison (FMB)

Žalovaný: Ministre de l'écologie, du développement durable et de l'énergie

Výrok rozsudku

1. Článok 7 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES, zmeneného a doplneného nariadením Komisie (EÚ) č. 366/2011 zo 14. apríla 2011, sa má vykladať v tom zmysle, že na účely uplatňovania tohto ustanovenia prislúcha výrobcovi, aby určil, či látka vzbudzujúca veľké obavy identifikovaná v súlade s článkom 59 ods. 1 tohto nariadenia v znení zmien a doplnení je prítomná v koncentrácii vyššej než 0,1 % hmotnostného (w/w) v každom výrobku, ktorý vyrába, a dovozcomi tovaru zloženého z viacerých výrobkov prislúcha, aby pri každom výrobku určil, či je takáto látka prítomná v koncentrácii vyššej než 0,1 % hmotnostného (w/w) tohto výrobku.
2. Článok 33 nariadenia č. 1907/2006 v znení zmien a doplnení sa má vykladať v tom zmysle, že na účely uplatňovania tohto ustanovenia prislúcha dodávateľovi tovaru, ktorého jeden alebo viacero výrobkov, z ktorých sa skladá, obsahuje látku vzbudzujúcu veľké obavy identifikovanú v súlade s článkom 59 ods. 1 tohto nariadenia v koncentrácii vyššej než 0,1 % hmotnostného (w/w) na výrobok, aby informoval príjemcu a na požiadanie aj spotrebiteľa o prítomnosti tejto látky a aby im pritom oznámil prinajmenšom názov dotknutej látky.

(¹) Ú. v. EÚ C 142, 12.5.2014.

Rozsudok Súdneho dvora (siedma komora) z 10. septembra 2015 – Európska komisia/Lotyšská republika

(Vec C-151/14) (¹)

(Nesplnenie povinnosti členským štátom — Článok 49 ZFEÚ — Sloboda usadiť sa — Notári — Podmienka štátnej príslušnosti — Článok 51 ZFEÚ — Účasť na výkone verejnej moci)

(2015/C 363/15)

Jazyk konania: lotyščina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Európska komisia (v zastúpení: I. Rubene a H. Støvlbæk, splnomocnení zástupcovia)

Žalovaná: Lotyšská republika (v zastúpení: D. Pelše, I. Kalniņš a K. Freimanis, splnomocnení zástupcovia)

Vedľajší účastníci, ktorí v konaní podporujú žalovanú: Česká republika (v zastúpení: M. Smolek a J. Vláčil, splnomocnení zástupcovia), Maďarsko (v zastúpení: M. Tátrai a M. Fehér, splnomocnení zástupcovia)

Výrok rozsudku

1. Lotyšská republika si tým, že na prístup k notárskemu povolaniu stanovila podmienku štátnej príslušnosti, nespĺnila povinnosti, ktoré jej vyplývajú z článku 49 ZFEÚ.
2. Lotyšská republika je povinná nahradiť trovy konania.
3. Česká republika znáša svoje vlastné trovy konania.
4. Maďarsko znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 159, 26.5.2014.